

“Als més joves i amb fills se'ls està expulsant de l'Eliana per falta de recursos”

Isabel Montaner, portaveu de Compromís per l'Eliana, durant l'entrevista

FOTO: PAU TINEO

Isabel Montaner, portaveu de Compromís per l'Eliana fa balanç d'aquesta meitat de legislatura marcada per la pandèmia del coronavirus al municipi.

Com està sent aquesta legislatura-covid a l'Eliana?

Ha sigut difícil i diferent per la pandèmia. Crec que res del que tréiem en campanya era aprofitable per a gestionar una pandèmia. Cal aprofundir en la reconstrucció que des de Compromís pensem que és reformular les propostes de campanya. Hem exercit una oposició des d'aquesta perspectiva. És una llàstima que les paraules no arriben a les accions. M'agrada que m'expliquen què faran i que tinga una incidència real. Des del govern del Botànic, sí que ha sigut així. Les tauletes, els menús escolars, no haurien sigut possible sense Compromís en la Generalitat, això és no deixar a ningú darrere. Si aquestes accions s'hagueren completat des dels ajuntaments haurien tingut una força molt potent per a la ciutadania i no s'haguera quedat diluït. És una pena que això no s'haja vist als ajuntaments com el nostre. La Diputació va aglutinar totes les subvencions per a fer fons covid per als ajuntaments i l'Eliana va decidir destinar-ne una part per a coses que no eren per a la covid. Portem pel moment 24 modificacions de crèdit perquè els pressupostos no estaven pensats per a una pandèmia: sino pera continuar el programa del PSPV. No hem arribat a enlairar tot el potencial que tenim. La realitat és que la pandèmia ens continua afectat, les famílies que han viscut Er-tos, que estan en l'atur, que

veuen com és la seua vida tampoc tenen recursos malgrat les subvencions i les ajudes. Els pressupostos de l'Ajuntament de l'Eliana no estan fets en perspectiva covid ni en perspectiva de gènere que sempre reivindicuem. Si no veiem com està la situació dels més vulnerables deixarem a molta gent arrere. Aquest és el meu treball des de l'oposició, anar reclamant que eixes frases que ens creiem si-guen una realitat.

S'han atés les propostes de l'oposició?

La comissió de la reconstrucció que va ser una proposta de Compromís que funciona. Hem pogut fer propostes i algunes d'elles es desenvolupen. Estem contents per eixa part. Però va haver-hi un punt d'inflexió a la meitat de la pandèmia en el qual ha sigut impossible arribar a acords. “És això sí o no”, sense marge de negociació ni de consens.

Una de les seues queixes, elevades a les seues xarxes socials és l'horari dels plens extraordinaris. Què és el que reivindica?

El que vinc reivindicant tota la legislatura és que acordem un horari. Els plens ordinaris estan regulats, però apareixen els extraordinaris que convoca l'alcalde sempre a les 8 del matí. Si tens fills que entren a les 9 en el col·legi no pots atendre'ls. Reivindique que es fixen a una hora entre les 9.10 del matí fins a les 12 de la nit. Perquè sembla és impossible. No hi ha manera que el PSPV entenga que el que demanem són mesures per a afavorir la participació sobretot de les dones que som les que majoritàriament assumim les

tasques de cures, en el meu cas dels meus dos fills. Se m'ha dit que no sóc millor mare que les que deixen als seus fills en la matí, igual millor no, però més pobre sí. Sent impotència i la meua reivindicació continua sent que cal tindre mesures de conciliació i arribar a acords. Si tenim la figura dels plens extraordinaris no entenc per què han de ser a les 8 i els motius que ens donen no expliquen ni argumenten el per què. Encara estic donant-li voltes.

A què es deu l'augment de les agressions masclistes des que va començar l'any?

La violència masclista existeix, és una xacra social, és una qüestió que ens implica tota la societat no sols les víctimes i els agressors. Fan falta recursos públics per a protegir tant les persones que pateixen la violència com per a previndre-la i no s'estan donant. Estem en una època en la qual hi ha molta violència, en les xarxes socials, en els hemicicles polítics, el zasca és l'evidència. Hi ha molts factors que ho expliquen, però l'evidència és que ens estan educant en un entorn molt violent. El feminisme és l'eina útil que hauríem de fer valdre i estar en tots els aspectes de la societat sempre explicant per què això no és bo. No és esquerres contra dretes, són persones que s'odien i fomenten l'odi o no. El feminisme és la millor eina perquè ens educa d'una altra manera i ens explica que eixos odis estan fora de la societat i que no són normals. No és normal que t'agredisquen pel fet de ser dona i que al remat no tinguem cap mena d'educació sexual. A les escoles no ha entrat l'educació sexual i

és molt important perquè si no s'eduquen en pornografia, en sadisme i en coses fora del que és normal.

Després d'anys reivindicant una escola infantil pública a l'Eliana, ara apareix una proposta en els pressupostos participatius de la Generalitat.

Des de Compromís pensem que de la manera que siga ja és hora que la ciutadania de 0 a 3 anys tinga dret a l'educació pública a l'Eliana. Agraïsc la iniciativa ciutadana, però no hauria d'estar en mans de la participació, hauria de ser una política pública a desenvolupar. No pot ser que l'educació de 0 a 3 anys estiga només a l'abast d'algunes persones per tindre uns ingressos econòmics. L'educació pública és l'única garant d'una societat formada amb plenitud. Des de 2015 és una qüestió que reivindicuem. L'Ajuntament té diners i només el que falta són ganes. En pandèmia seria una de les coses que asseguraria que ningú es quedara arrere. Han comprat una nau de 7.000 m² a un fons belga d'inversió per 2,5 milions per a no se sap què mentrestant hi ha coses que són tan senzilles de fer! Tenim 110 parcel·les de l'Ajuntament i em sembla una irresponsabilitat política que qüestions tan vitals per a la població com és una escola infantil que no estiga previst i haja de ser la ciutadania la que ho demane i que siga una decisió de la Generalitat perquè això tire avant. No té sentit que continuem un dia més sense tindre una opció pública i de qualitat per a les nostres famílies, perquè la realitat és que ara mateix a les persones més joves i a

les persones amb fills xicotets se'ls està expulsant de l'Eliana no se'ls dona recursos públics. La Pobla de Vallbona té una escola infantil que costa 50 euros i ací la més barata són 400 euros. Això són mesures de conciliació, tot acaba en el mateix, les persones que estan renunciant a tindre un treball són les dones. Si no els donen recursos estem impeding-los que puguen exercir amb llibertat la seua vida i la seua professió perquè no tothom es pot permetre deixar els xiquets per 400 euros. L'opció avis ha quedat descartada en pandèmia.

Quines propostes té sobre la taula per a aquests dos anys que resten de legislatura?

Estem en un moment de reflexió. Però el més primordial és que l'Ajuntament es consciencie que sí o sí s'han de donar recursos a la població que són més vulnerables i m'incloc com a jove. No hi ha polítiques públiques d'habitatge, no hi ha un fons d'habitatge públic, cal garantir el treball no precari. Les places oferides són beques que fomenten la precarietat de la població més vulnerable i s'aprofita la mà d'obra dels becaris com a tècnics. Una administració pública mai ha de fomentar eixes coses i a més te la obligació de realitzar totes les polítiques des de la perspectiva de gènere. Que siguem inclusius, que la diversitat l'acceptem no sols per fer “la setmana de...”, sinó perquè reivindicuem que la diversitat és una forma de vida i una revisió total i absoluta de la despesa pública en què estem gastant els diners. Fan falta més recursos, si legislem per als més vulnerables la societat funcionarà millor perquè els donarem els recursos perquè tothom estiga en igualtat de condicions.

L'alcalde ja ha anunciat que es presentarà de nou a laes eleccions municipals de 2023, ja té decidit que farà?

Crec que no és el moment de fer eixa reflexió sobre on estarem d'ací a dos anys. La ciutadania vol que estiguem treballant per a ells i quan hàgem de parlar de campanya, parlem, parlem sobre qui es presenta a les eleccions és secundari. El primer és què volem per al nostre poble, de quina manera volem desenvolupar-lo i ja veurem qui ho farà. Jo no m'ho plantege ara mateix, visc el dia a dia. Ara és moment d'estar al servei de la ciutadania. Les eleccions van passar fa dos anys, el resultat ja ho sabem i és un error pensar constantment en les eleccions perquè la campanya permanent és dolenta i res més fomenta els odis i la separació entre els blocs i no estic per eixa manera de fer política.

ENTREVISTA
VIDEO

